

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 2019/8 24.02.2019

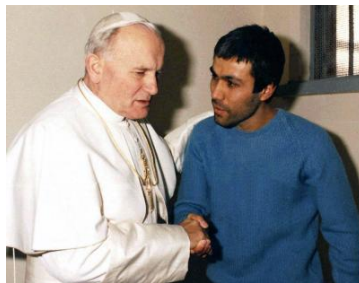
Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

**Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie!
Święty Kościele we Wręczycy!**

„Miłujcie waszych nieprzyjaciół,
czyńcie dobrze i pożyczajcie,
niczego się za to nie spodziewając” (Łk 6, 35)

Modłę się o to, by każdy z nas uczył się w szkole
Jezusa, jak kochać nieprzyjaciół.

ks. Robert Grohs, Proboszcz

Papież Franciszek na Twitterze:

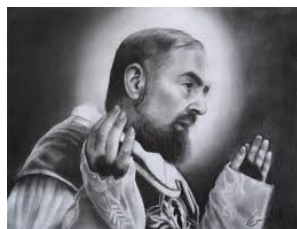

„Panie, uwolnij nas od pokusy ocalenia samych siebie, naszej reputacji; pomóż nam wziąć na siebie ciężar winy i szukać wspólnie pokornych i konkretnych odpowiedzi w łączności z całym Ludem Bożym.” „Panie, znasz opór, który stawiamy przed otwarciem naszych serc na ból innych. Otwórz nasze serca i ukształtuj je na swój obraz.” „Prośmy Ducha Świętego, aby wspierał nas w tych dniach i pomógł nam przemienić to zło w sposobność do pogłębienia naszej świadomości i oczyszczenia.” (21.02.2019) „Od jutra będziemy przeżywać kilka dni dialogu i komunii, słuchania i rozeznawania. Oby był to czas nawrócenia. Nie chcemy głosić samych siebie, lecz Tego, który za nas umarł.” (20.02.2019) „W najmroczniejszych chwilach naszych dziejów Pan staje się obecny, otwiera drogi, umacnia osłabioną wiarę, namaszcza zranioną nadzieję, rozbudza uspioną miłość.” „Wnikajmy w tajemnicę cierpiącego serca Boga, który jest Ojcem, i rozmawiajmy z Nim, patrząc na tak wiele nieszczęść naszych czasów.” (19.02.2019) „Proszę was w tych dniach o modlitwę w intencji spotkania na temat ochrony małych dzieci w Kościele, wydarzenia, którego pragnąłem jako wyrazu wielkiej odpowiedzialności duszpasterskiej wobec pilnych wyzwań naszych czasów.” (18.02.2019) „Chrześcijanin niesie pokój, poczynając od wspólnoty, w której sam żyje.” (17.02.2019)

Święta myśl od świętych:

św. Ojciec Pio

„W odniesieniu do tego, co mówisz mi o doznaniach uczuciowych podczas modlitwy myślanej, wiedz, że jest to diabelski podstęp. Dlatego bądź uważna i czujna. Nigdy nie zaniedbuj medytacji z tego powodu. Bądź pewna, że postępując inaczej poniesiesz klęskę na całej linii.”

Papieska intencja ewangelizacyjna na marzec 2019:

Aby wspólnoty chrześcijańskie – szczególnie te, które są prześladowane – odczuły, że są blisko Chrystusa, a ich prawa były respektowane.

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Dziś i przez cały VII Tydzień w Ciągu Roku, prosimy kochanego Boga Tatę, abyśmy dzięki codziennemu rozważaniu Jego nauki, której udziela nam przez Jezusa i Jego Kościół, „spełniali słowem i czynem to, co się podoba” Ojcu.
2. Z racji rozpoczynającego się drugiego semestru szkolnego przypominamy, że we czwartki o 19:00 odbywają się spotkania lektorów, w piątki o 19:00 – młodzieży, a w soboty o 10:00 – ministrantów.
3. W poniedziałek i środę o 16:00 odbędzie się kolejne spotkanie dla kandydatów do bierzmowania z klas III gimnazjalnych.
4. W tym tygodniu przypada pierwszy piątek i sobota miesiąca. Zapraszamy razem z Jezusem i Maryją do szczególnej modlitwy w tych dniach. Dzieci będą miały swoją Mszę św. w piątek o 16:30, a przed nią okazję do spowiedzi św.
W „Oblubieńcu” zamieszczone zostało kilka przejmujących słów Sługi Bożej Siostry Łucji, jednej z trójki dzieci fatimskich, o nabożeństwie pierwszych sobót.
5. W Piątek przypada również Narodowy Dzień Pamięci „Żołnierzy Wyklętych”. Z tej okazji, o 7:00 rano, odbędzie się Msza św. o nawrócenie komunistycznych zbrodniarzy.
6. W nowym numerze „Niedzieli” polecamy szczególnie wywiad pt. „Wierzył, że można zmienić świat” z dr Simoną Sandric-Gotovac, która asystowała przy operacji chirurgicznej, którą przeszedł św. Jan Paweł II po zamachu w 1981 r.
7. W „Oblubieńcu” znajdziemy także bardzo ważny dla dobrego – po myśli Bożej – funkcjonowania naszej parafii i każdego z nas w niej odcinek Adhortacji św. Jana Pawła II. Niech Duch Święty pomoże nam dobrze zrozumieć słowa świętego i wprowadzać ich treść w życie.
8. Prosimy o dalsze zgłaszanie się opiekunów grobów na naszym cmentarzu.
9. W ostatnim czasie na organy złożono 350 zł (Przemysław i Daria Dorożyńscy, Zygmunt Pasieka, Mirosław i Danuta Lamik oraz Teresa Tekieli). Potrzeba jeszcze 14180,40 zł.
10. Dzisiejsze ofiary przeznaczamy, podobnie jak co miesiąc, na opał do Kościoła i domu św. Józefa.
11. Na sobotę na godzinę 17:00 Dyrekcja Gminnego Ośrodka Kultury zaprasza na „IX Koncert z Gwiazdą”, którą tym razem będzie Marcin Wyrostek.

Jasio na katechezie

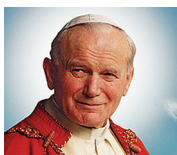
Ksiądz na lekcji religii pyta dzieci:

- Co robimy gdy jest post?

Jasio się zgłasza:

- Lajkujemy i udostępniamy.

Św. Jan Paweł II

Adhortacja Apostolska CHRISTIFIDELES LAICI

**O powołaniu i misji świeckich w Kościele i w świecie
dwadzieścia lat po Soborze Watykańskim II, odc. 12**

ROZDZIAŁ II – LATOROŚLE JEDNEGO WINNEGO KRZEWU

Uczestnictwo świeckich w życiu Kościoła-Wspólnoty

UCZESTNICTWO ŚWIECKICH W ŻYCIU KOŚCIOŁA

Parafia

26. Chociaż wspólnota kościelna zawsze posiada wymiar powszechny, to jednak swój najbardziej bezpośredni i widzialny wyraz znajduje w życiu parafii. Parafia jest niejako ostatecznym umiejscowieniem Kościoła, a poniekąd samym Kościołem zamieszkującym pośród swych synów i córek.

Wszyscy powinniśmy odkryć, poprzez wiarę, prawdziwe oblicze parafii, czyli samą „tajemnicę” Kościoła, który właśnie w niej istnieje i działa. Ona bowiem, choć czasem bywa uboga w ludzi i środki, niekiedy rozproszona na rozległych obszarach, albo zagubiona w ludnych, pełnych chaosu dzielnicach wielkich metropolii, nigdy nie jest po prostu strukturą, terytorium, budynkiem, ale raczej „rodziną Bożą jako braci ożywionych duchem jedności”, „domem rodzinnym, braterskim i gościnnym” „wspólnotą wiernych”. Parafia wreszcie jest zbudowana na gruncie rzeczywistości teologicznej, bowiem jest ona wspólnotą eucharystyczną, czyli wspólnotą zdolną do sprawowania Eucharystii, będącej żywym źródłem jej wzrostu i sakramentalnym węzłem doskonałej komunii z całym Kościołem. Ta zdolność wynika z tego, że parafia jest wspólnotą wiary oraz wspólnotą organiczną, czyli taką, która składa się z wyświęconych kapłanów i z innych chrześcijan, i w której proboszcz, reprezentujący biskupa diecezji, jest hierarchicznym ogniwem łączącym parafię z całym Kościołem partykularnym.

Zadania Kościoła we współczesnym świecie są oczywiście zbyt wielkie, by sama parafia mogła im sprostać. Toteż Kodeks Prawa Kanonicznego przewiduje różne formy współpracy między parafiami położonymi na tym samym obszarze, a biskupom zaleca troskę o wszystkich wiernych, także tych, którzy nie są objęci zwyczajną formą pasterzowania. W istocie, aby słowo i łaska Ewangelii mogły dotrzeć do współczesnych ludzi żyjących w tak zróżnicowanych warunkach, potrzeba wielu miejsc i wielu form obecności oraz działania. Istnieją liczne formy religijnego oddziaływania i apostołstwa środowiskowego w dziedzinach kultury, spraw społecznych, wychowawczych, zawodowych i innych, dla których parafia nie może stanowić ośrodka ani punktu wyjścia. A przecież i obecnie parafia przeżywa nowy, obiecujący okres. Paweł VI, przemawiając do kleru rzymskiego na początku swojego pontyfikatu, powiedział: „Myślę po prostu, że ta pradawna i czcigodna struktura, jaką jest parafia, spełnia niezastąpioną i wielce aktualną misję. To ona zbiera chrześcijański lud w pierwszą wspólnotę; ona przysposabia go i przyzwyczaja do normalnej praktyki życia liturgicznego; ona podtrzymuje i ożywia wiarę we

współczesnych ludziach; ona zapewnia młodzieży szkolnej zbawczą naukę Chrystusa: ona pobudza do odczuwania i praktykowania pokornej miłości przejawiającej się w dobrych i braterskich uczynkach”.

Ojcowie synodalni ze swej strony poddali wnikliwej analizie sytuację, w jakiej znajdują się aktualnie liczne parafie, nawołując do bardziej stanowczej ich odnowy: „Wiele parafii, zarówno w rejonach zurbanizowanych, jak i na ziemiach misyjnych, nie jest w stanie w pełni rozwinąć swojej działalności ze względu na brak środków materialnych lub kapłanów, na zbyt dużą rozległość terytorialną lub na specyficzną sytuację niektórych chrześcijan (na przykład uchodźców i emigrantów). Ażeby wszystkie te parafie mogły stanowić prawdziwie chrześcijańskie wspólnoty, władze lokalne powinny zadbać: a. o przystosowanie struktur parafialnych z dużą elastycznością, jaką w tej dziedzinie dopuszcza Kodeks Prawa Kanonicznego, mając na względzie przede wszystkim udział świeckich w odpowiedzialności duszpasterskiej; b. o tworzenie niewielkich podstawowych wspólnot kościelnych, zwanych także wspólnotami żywymi, w których wierni mogą przekazywać sobie nawzajem Słowo Boże oraz służyć innym i praktykować miłość. Wspólnoty te są prawdziwym wyrazem kościelnej komunii i ośrodkami ewangelizacji, działającymi w łączności ze swoimi pasterzami”. W celu odnowy parafii i dla zapewnienia większej skuteczności ich oddziaływania powinno się także popierać rozwój różnych form współpracy — także zinstytucjonalizowanych — pomiędzy parafiami tego samego obszaru.

Apostolskie zaangażowanie w parafii

27. W tym miejscu wypada zastanowić się bliżej nad sprawą wspólnoty i uczestnictwa ludzi świeckich w życiu parafii. Zwróćmy najpierw uwagę wszystkich świeckich mężczyzn i kobiet na jakże prawdziwe, znamienne i zachęcające słowa Soboru wyjęte z Dekretu o apostołstwie świeckich: „We wspólnotach kościelnych działalność ich [świeckich] jest do tego stopnia konieczna, że bez niej apostołstwo samych pasterzy nie może zwykle być w pełni skuteczne”. Oczywiście to radykalne stwierdzenie odczytywać należy w świetle „eklezjologii komunii”, według której wszystkie posługi i charyzmaty, różne a zarazem komplementarne, są konieczne dla rozwoju Kościoła, każdy na swój własny sposób.

Świeccy winni nabierać coraz głębszego przekonania o tym, jak bardzo istotne jest apostolskie zaangażowanie na terenie własnej parafii. Odwołajmy się tu raz jeszcze do miarodajnych słów Soboru: „Parafia dostarcza naocznego przykładu apostołstwa wspólnotowego, gromadząc w jedno wszelkie występujące w jej obrębie różnorakie właściwości ludzkie i wszczepiając je w powszechność Kościoła. Niech świeccy przyzwyczajają się działać w parafii w ścisłej jedności ze swoimi kapłanami, przedstawiać wspólnocie Kościoła problemy własne i świata oraz sprawy dotyczące zbawienia celem wspólnego ich omówienia i rozwiązywania; współpracować w miarę sił we wszystkich poczynaniach apostolskich i misyjnych swojej kościelnej rodziny”.

Postulat Soboru dotyczący „wspólnego” omawiania i rozwiązywania problemów duszpasterskich winien być odpowiednio i systematycznie realizowany poprzez coraz

szersze, mocniejsze i zdecydowane dowartościowanie parafialnych rad duszpaster-
skich, co słusznie podkreślali z naciskiem Ojcowie synodalni.

W aktualnych warunkach świeccy mogą i powinni czynić bardzo wiele dla
rozwoju autentycznej, kościelnej jedności we własnych parafiach oraz dla
rozbudzania misyjnego zapału w stosunku do niewierzących, jak i tych, którzy
zachowując wiarę porzucają lub zaniedbują praktykę chrześcijańskiego życia.

Jako Kościół postawiony wśród ludzi, parafia żyje i działa głęboko włączona w
ludzkie społeczności, solidarna z ich dążeniami i dramataми. Zdarza się dość często,
zwłaszcza w niektórych krajach i środowiskach, że w społeczności tej zachodzą
gwałtowne procesy rozkładu i dehumanizacji. Człowiek czuje się tam zagubiony i
zdezorientowany, ale jego serce coraz silniej pragnie przeżywać i krzewić bardziej
braterskie i bardziej ludzkie formy współżycia. Parafia jest w stanie zaspokoić to
pragnienie, gdy przy czynnym udziale świeckich pozostaje wierna swojemu
pierwotnemu powołaniu i misji bycia w świecie „miejscem” zjednoczenia wiernych, a
zarazem „znakiem” i „narzędziem” powołania wszystkich ludzi do życia w komunii;
jednym słowem powinna stać się domem otwartym dla wszystkich i gotowym służyć
każdemu czy też, jak mawiał papież Jan XXIII, źródłem tryskającym w pośrodku
osady, do którego wszyscy mieszkańcy przychodzą ugasić pragnienie.

Patroni do poznania

Święta Agnieszka z Pragi, ksieni

Agnieszka urodziła się w 1205 r. w Pradze jako córka króla Czech, Przemysława Ottokara I. Przez matkę Konstancję spokrewniona była z rodem Arpadów (z którego wywodziło się wielu świętych). Gdy miała trzy lata, postanowiono wydać ją za mąż za jednego z synów Henryka Brodatego, dlatego w 1216 r. wyjechała razem ze starszą siostrą Anną na dwór polski. Przebywała głównie w Trzebnicy, gdzie najprawdopodobniej powierzona była opiece św. Jadwigi, której zawdzięczała solidne podstawy życia religijnego. Kiedy dwóch synów króla umarło bardzo młodo, a trzeci poślubił jej siostrę - Annę, Agnieszka powróciła do ojczyzny. Jednak wkrótce znów została wyprawiona z domu, gdyż obiecano jej rękę synowi cesarza Fryderyka II. To małżeństwo również nie doszło do skutku. Agnieszka stanowczo postanowiła być wierną złożonemu przez siebie ślubowi czystości. Po interwencji u papieża Grzegorza IX uzyskała swobodę decyzji. Wówczas całkowicie poświęciła się działalności charytatywnej i pobożnym praktykom.

Zatroszczyła się o dokończenie fundacji swego brata Wacława I dla franciszkanów. Kiedy dowiedziała się od przybyłych do Pragi braci mniejszych o duchowych przeżyciach Klary z Asyżu, zapragnęła gorąco iść za jej przykładem, praktykując franciszkańskie ubóstwo.

Około 1233 roku ufundowała w Pradze szpital oraz klasztor klarysek, zwany

czeskim Asyzem, do którego rok później wstąpiła. W uroczystość Zesłania Ducha Świętego w 1234 roku złożyła śluby czystości, ubóstwa i posłuszeństwa. Jej decyzja była głośna w ówczesnej Europie. Klasztor przez nią ufundowany stał się ośrodkiem odnowy religijnej, promieniującym na całą Europę Środkową. Utrzymywała stały kontakt listowny ze św. Klarą z Asyżu i z ówczesnym papieżem. Święta Klara nie szczędziła jej słów zachęty do wytrwania na raz wybranej drodze. Tak zrodziła się ich duchowa przyjaźń trwająca przez blisko dwadzieścia lat - chociaż obie święte nigdy nie spotkały się osobiście. Agnieszka Czeska angażowała się w różne akcje mediacyjne. Przypisywano jej także dar proroctwa i umiejętność czytania w ludzkich sercach.

W swoim dosyć długim życiu, naznaczonym chorobami i cierpieniami, Agnieszka z miłości do Boga i z ogromnym poświęceniem wypełniała posługi miłosierne wobec wszystkich potrzebujących - bez względu na ich przekonania, pochodzenie i sposób myślenia. Jednocześnie służyła duchową pomocą młodym ludziom, którzy pragnęli poświęcić się Bogu poprzez życie zakonne. Prowadziła życie pełne wyrzeczenia i dzieł miłosierdzia. Zmarła w opinii świętości jako ksieni klarysek 2 lub 6 marca 1282 r. Św. Jan Paweł II kanonizował ją razem z Albertem Chmielowskim 12 listopada 1989 roku w Rzymie.

Zachęta do praktykowania „pierwszych sobót”

Apel Sługi Bożej Siostry Łucji, najstarszej spośród pastuszków z Fatimy

„Nie wiem, czy znacie już nabożeństwo pięciu sobót – wynagradzające Niepokalanemu Sercu Maryi. Ponieważ jest to rzecz nowa, pomyślałam, że Was o nim poinformuję jako o czymś, o co prosiła nasza kochana Matka niebieska” – są to słowa Siostry Łucji, której jako dziesięcioletniej dziewczynce i jej kuzynom Franciszkowi i Hiacyncie objawiła się Matka Najświętsza. Objawienia miały miejsce w Fatimie w Portugalii w czasie od 13 maja do 13 października 1917 roku. Siostra Łucja zmarła 13 lutego 2005 roku jako karmelitanka w klasztorze w Coimbra na północy Portugalii. Rok później jej ciało zostało złożone pod posadzką bazyliki w sanktuarium w Fatimie, obok doczesnych szczątków Franciszka i Hiacynty, którzy zmarli wkrótce po fatimskich objawieniach a w 2000 roku zostali beatyfikowani przez Ojca Świętego Jana Pawła II.

„Chcę Wam powiedzieć – mówi dalej Siostra Łucja – o tym nabożeństwie z uwagi na Jezusa, który wyraził życzenie, aby je praktykować”. Przypomina też obietnicę Pani Fatimskiej, daną tym, którzy praktykują to nabożeństwo, że w godzinę śmierci przyjdzie z pomocą, ze wszystkimi łaskami potrzebnymi do zbawienia. Następnie Siostra Łucja wyjaśnia, na czym polega praktykowanie nabożeństwa pięciu pierwszych sobót miesiąca. Mówi: „Nabożeństwo to składa się z następujących elementów: przez pięć miesięcy, w pierwsze soboty, przyjmujemy Jezusa w Najświętszym Sakramencie, odmawiamy różaniec, spędzamy piętnaście minut towarzysząc Matce Najświętszej w rozważaniu tajemnic różańcowych i idziemy do spowiedzi. To ostatnie można uczynić kilka dni wcześniej, a jeśli podczas

tej spowiedzi zapomniny wzbudzić intencję, możemy to uczynić podczas następczej spowiedzi, z zastrzeżeniem, że w pierwszą sobotę Komunia św. została przyjęta w stanie łaski z intencją wynagrodzenia za obrazy przeciwko Najświętszej Maryi Pannie i te, które zasmucają Jej Niepokalane Serce”.

Fragment tekstu ks. Jana Glapiaka z Poznania

Intencje Mszalne

Niedziela 24.02 – VII Niedziela Zwykła

- 8:00** + Stefana Cebulę od córki Marioli
10:00 + Macieja Nocunia z okazji imienin
12:00 O Boże błog. dla Juliana Zasunia i jego rodziny z okazji chrztu św.
O Boże błogosławieństwo, potrzebne łaski w dorosłym życiu
dla Dominiki Bachniak z okazji 18.urodzin
17:00 + Andrzeja (22 r.), Stanisławę, Antoniego Matysiaków, Emila Solucha

Poniedziałek 25.02

- 7:00** + Mariannę Pasięka od uczestników pogrzebu
18:00 + Jerzego Lizureja od brata Józefa z rodziną

Wtorek 26.02

- 17:00** + Romana Szczypiora od sąsiadów Biernackich
18:00 + Stefana Cebulę od brata Stanisława z rodziną

Środa 27.02

- 7:00** + Feliksę Rusowską od uczestników pogrzebu
18:00 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
2.) + Tadeusza Pietrzaka od Krystyny i Jerzego Lizurej
oraz Jerzego Kędziora
3.) + Stefana Cebulę od swatki Wandy i rodzin Bisiów i Krawczyków
4.) + Halinę Sapich od sąsiadów z ul. Mickiewicza
5.) + Zofię i Józefa Soluchów oraz Bożenę Zając od Grażyny z rodziną
6.) + Franciszka (18 r.), Marię, Władysława, Józefa, Marka Peruckich,
Anielę, Czesława Walaszcyk, Teresę i Juliana Gołdowskich

Czwartek 28.02

- 18:00** + Ewę Majchrzak od Lucyny i Adolfa z Bochni

Piątek 1.03 – Pierwszy piątek

Narodowy Dzień Pamięci „Żołnierzy Wyklętych”

- 7:00** O nawrócenie komunistycznych zbrodniarzy
16:00 **Spowiedź św. dla dzieci**
16:30 **Msza św. dla dzieci**
+ Stefana Biernackiego od pracowników Wydziału Geodezji w Kłobucku
17:15 **Spowiedź św.**
18:00 + Feliksę Rusowską od synowej Elżbiety i wnuczki Wioletty
Litania i Akt wynagrodzenia Najświętszemu Sercu Pana Jezusa
18:40 **Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21:30)**

Sobota 2.03 – Pierwsza sobota

9:00 O obecność Boga żywego w życiu Krzysztofa
Akt wynagrodzenia Niepokalanemu Sercu Maryi
Różaniec święty

18:00 + Jerzego Lizureja od syna Zbigniewa z rodziną

Niedziela 3.03 – VIII Niedziela Zwykła

8:00 + Adama i Lucynę Myrdów

10:00 + Eleonorę i Antoniego Chyrów

12:00 O Boże błogosławieństwo dla Aurelii Jasnos i jej rodziny z okazji chrztu św.

17:00 + Dorotę Kędziorę - Zych (1 r.)

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 10:00, 12:00, 17:00

Msze św. w dni powszednie

7:00, 17:00 (w niektóre dni, według intencji mszalnych), 9:00 (soboty),

18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Krąg biblijny w każdą środę o 19:15 w domu św. Józefa; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu piątek, 18:40 - 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 20:00 – 21:30

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 7:15; od poniedziałku do piątku 7:30; w sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci – soboty o 10:00; lektorzy – czwartek o 19:00,

Spotkania dla młodzieży – piątek o 19:00,

Akcja Katolicka – poniedziałek o 20:00,

Żywy Różaniec – pierwszy wtorek miesiąca, Dzieci Boże – piątek o 16:30,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – pierwszy piątek miesiąca o 19:00.

Biblioteka parafialna w domu św. Józefa, czynna od 17:00 do 17:45

Księgarnia parafialna w domu św. Józefa, czynna od poniedziałku do piątku od 17:00 do 19:20 i w soboty od 11:00 do 12:00 oraz na życzenie

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy - tel. 504843975

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,
parafiawreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881